

תל-אביב

*** **הלאסופין** (פרז), ארצות-הברית) — קומדיה ישנה ומטרפת משנת 1941, שהכל קורה בה בלי התראה מוקדמת. הגיבורים עוברים מעליה לעליה, שולפים בדיחות מן המותן ומגלגלים בהג' אה על תעשיית הקולנוע. מוצר יחיד במינו, שגם הבמאי הסופטר לא חזר עליו מעולם.

*** **עסקי נשים** (הקור' נוע, תל-אביב, צרפת) — סיפורה של האשה האחרונה שהוצאה להר' רג בצרפת, שאינו מנסה להציג אור' תה כצדיקה, אבל מיטיב להצביע על המוסר המעוות השולט במדי' נה, שבה עורפים ראשה של מבצעת הפלות ומניחים לפושעים האמי' תיים להלך חופשי. קלוד שאברול מביים את איובל הופרט באחד מ' תפקידה הטובים.

*** **שוב לאהוב** (ס'ילח, תל-אביב, ארצות-הברית) — זוג נפרד אחרי 40 שנות נישואין. תמו' נה אינטימית ורגישה של הקהילה היפאנית בקליפורניה, על העימות בין ערכים ישנים לעולם החדש, ועל אנשים שרוצים לשמור על כבודם העצמי, אבל גם מבקשים לעצמם פיתא אושר. מאקו ונוכו מקארת' מרשימים בתפקידים הי' ראשיים.

*** **אינריאנה ג'ונס** ומסע הצלב האחרון (תל' אביב, ארצות-הברית, מוצג גם ביר' רושלים ובחיפה) — הריסון פורד

הפקות

אי-ישם, בשנות ה-50, היו לה ל' טלוויזיה האמריקאית שני גיבורים מצויירים פופולריים, רוקי הסנאי העוטה לבוש טייסי ובולווינקל האייל. בין שאר הדמויות בסדרה, אפשר היה למצוא כלב שהחזיק ילד בתור חייט-שעשועים וגם שני בני אדם, בוריס ונאטאשה, זוג מר' גלים, בעלי מבטא רוסי כבר שניסו כל הזמן, כמובן ללא הצלחה, לצוד את הסנאי ואת ידידו האייל.

30 שנה לאחר מכן, לובשיים ציר' רי המרגלים בשר וגידים כסרט ב' שם בוריס ונאטאשה. הם עדיין מר' גלים, עדיין שלומיאילים, אבל הפ' עם אינם עוסקים עוד בחיות, אלא בתעשייה המתוחכמת של מחשבים ומכונות-זמן.

שני השחקנים שנבחרו לתפקי' דים הראשיים הם סאלי קלרמן, 'שפתיים לוהטות' מסייטו של ר' ברט אלטמן מאש ורייב תומאס, בדרן קנרי שהופיע כבר כסרטים לצד חברת הפראים של ביל מראיי וזן אקויד.

מעניינת יותר היא זהותו של הי' כימאי, צ'ארלס מרטינ' סמית, לשע' בר שחקן-מישנה מצטיין בסרטי-הנעורים של שנות ה-60, מי שהיה תמיד החבר הטוב של הגיבור המר' כוי. בין היתר הופיע באמריקן גרא' פו'ס', פאם נארט ובילי הנוער וסיפר רו של בילי הולי. באחרונה שיחק סמית, לצידו של ג'וז טראבולטה,

פיליפ נוארה - במקום אב, מורה וידיד

הסרט מתרחש כמעט כולו בבית-קולנוע, ש' בסופו של דבר נהרס לגמרי, אחרי שההמונים, שמילאו אותו, נטשו אותו. אם הסרט עובד, זה דווקא משום שלא הקולנוע הוא עיקר מעניינו, אלא היחסים בין הגיבור, טוטו, למכונאי המש' מש כתחליף לאב, כיועץ וכידיד גם יחד. עם שחקן כמו פיליפ נוארה בתפקיד הזה, ובתפקיד הילד השובב והחביב, סאלוטורה קאשו, ג'יו' זפה טורנטורה הלך על בטוח, ומן-הסתם זכה.

מתאו ובניני - השד לא נורא

ממש. מדי פעם בפעם, נדמה אפילו שההבטחה מתגשמת, אבל מאחר שאין מיסגרת של ממש, אשר תחזיק את כל הסיפור הזה, הרושם הוא כאילו בניני חיבר שורה של מערכונים נפרדים. ואז, גם עם המערכונים עצמם מצחיקים, למעב' רים שביניהם משכיחים את ההנאה. המרבה המזל, אי-אפשר באמת לקלקל, לא את מתאו, לא את בניני, ואף לא את לוריא ואת בראס' קי, וכשהם מצחיקים, הם מצחיקים באמת.

זיכרונות מבית אמא

סינמה פרדיסו (לב), תל-אביב, איטליה) - זה שמאלץ, אבל זה עובד. כל מה שהבימאי ג'וזפה טורנטורה עושה בסרט הזה, הוא שימוש בקליטאות חבוטות. ברור מראש לאן הסיפור הולך, ואף על פי כן, זה גורם להתרגשות. אולי משום שטורנטורה מספר את הסיפור של עצמו ולשם שינוי, כל התכסיסים הללו הם שפתו הטבעית ביותר.

במקור, הופק הסרט כסידרת-טלוויזיה של שלוש שעות. המיסגרת של הסידרה: בימאי מצליח הגר ברומא, נזכר בילדותו ובנעוריו, ש' עברו עליו בעיירה סיציליאנית קטנה. כל זאת, למי שהוא נוסע הביתה, בראשונה אחרי 30 שנה, כדי להשתתף בהלוויית האיש שהיה הק' רוב אליו ביותר, המכונאי שהקרין סרטים ב' בית-הקולנוע פרדיסו שבעיירה. הפרק הראשון עוסק בילדותו של הגיבור; השני, בהתגברותו ואילו השלישי (שממנו נותר אך מעט בעריכה לקולנוע) מוקדש לשיבתו הביתה.

דיבוק נוסח איטליה

שטן קטן שלי (צפון, תל-אביב, איטליה) - הפ' עם אין שום טענות נגד סרט איטלקי דובר אנגלית. כך הוא צולם בני' קור. גם משום שאחד השני הכוכבים בו הוא ואלתר מתאו, וגם משום שרוברטו בניני, המצ' חיקן מנרדפי החוק, שביים את הסרט הזה ומר' מע בתפקיד השטן הקטן, ניחן בכישרון מיוחד לשבש בחביבות את השפה האנגלית.

מתאו הוא מנרש-שדים אמריקאי החי ברור' מא ובניני הוא שדון שובב המסתתר בגופה של איטלקיה עבת-בשר. מערכת-היחסים ביניהם ממלאת את החלק הגדול של הסרט, כאשר ב' אמצע נכנסים עוד לתמונה צעירה הבוחלת ב' בגדים תחתונים ומרופסור (ניקולטה בראסקי) וג'ון לוריא, שהופיעו עוד בניני בנרדפי החוק. למען האמת, ניתן היה לצפות ששילוב בין ולתר מתאו, גדול הקומיקאים שיש היום לקול' נוע האמריקאי, לבין רוברטו בניני, בין המצלי' חים שבמצחיקני איטליה, יוליד פצצה של

סרטי קולנוע בטלוויזיה

*** **דאנדי אין אספיק** (יום רביעי, 13 בספטמבר, בשעה 22:05) - סרטו האחרון של אנתוני מאן הגדול הוא פרשת-ריגול המתנהלת בברלין, ובה מתבקש סוכן כפול לחסל את עצמו. לורנס ארווי המנוח, שגילם את התפקיד הראשי, השלים את הסרט אחרי מות הבימאי, ואם האווירה עדיין דחושה, הסיפור דרוס פחות. מיאה פארו לפני עידן וודי אלן, טום קורטני וליוול סטאנדר, שותפים בסבך העליל' לה. סרט בן 20.

*** **ואלדו פפר הגדול** (יום שישי, 15 בספטמבר, בש' עה 22:30) - ג'ורג' רוי היל ורוברט רדפורד שוב יחד אחרי העוקץ בסרט על גיבור מילחמה-העולם הראשונה, ההופך ללולין אוירובאטי בימי שלום. מועקת גיבורים ללא תעסוקה, על רקע אמריקה התיכונה, מעוררת עניין, גם אם העלילה אינה תמיד מגובשת.

*** **חווה השרטט** (יום רביעי, 20 בספטמבר, בשעה 22:05) - מן הסרטים המורכבים, המלוטשים והמרתקים שעשו בשנות ה-80 באנגליה. מאייר מוזמן להנציח אחוזה של אציל כפרי, ותוך כדי צמיחה בה מכל מיני זוויות, מגלה מוזימה אמלה לרצח. הבימאי פיטר גרינאוואי התגלה לעולם בסרט הזה, שהוא דוגמה לקולנוע מתוכנן, שחייב את שור' שיו באותה המידה לאלפרד היצ'קוק ולאנטוניוני.

כארכיאולוג המחפש הפעם את גביע הגראל הקדוש ותוך כדי כך מציל את אביו השוכב מכל מיני צרות. שון קונרי בתפקיד האב, גונב צנינות בקבלנות, ואם היא הסרט הוא מברד כשלעצמו, הוא חסר את מומנט ההפתעה של הפרקים הקודמים.

כסרט המוסחים שניים לא אחר מאשר רייב תומאס, מי שמופיע כאן בתפקיד הראשי. טראבולטה ר' ג'וז קאנרי, המצחיקן כבד-המשקל מספלאש, הבטיחו כבר להצטרף לבוריס ונאטאשה בהופעות-יארות. זה תמיד קל יותר כשיש קצת עזרה מן החברים.

תודיר

חובה לראות

תל-אביב: מיכתב מאשה אל' מונית. בגולל המילחמה היא, קפה בנוד, חלף עם הרוח, פאדרה פאר' דרונה, ואז, נערת קריאה, המיקט, הלאזפופין.

חיפה: אשה אחרת. **ירושלים:** נערת קריאה.

*** **נערת קריאה** (צפון, צרפת, מוצג גם בירושלים ובחיפה) - סרט בתוך סרט על ספר בתוך ספר. הרפתקאותיה של אשה צעירה שמיקצועה בחיים הוא לקרוא בקול רם לפני לקוחותיה. תרגיל משע' שע ומבריק לאינטלקטואלים ר' שיריהלל למילה הכתובה. מיאו מיאו מבריקה בתפקיד הראשי. ביי' מאי: מישל דוויל.

עדנה סינרז

המשולש היבש

סיכון רטוב (וחן 3, תל-אביב, אוסטרליה) - מן הסרטים המיותרים בור' תר שהוצגו השנה בארץ. מותחן שגנב את הסיטואציה הבסיסית מסכין במים של רומן מולנסקי, גם אם קשה מאוד לזהות את המקור במעשיה העלובה והטיפשית הזאת. ועם פולני' סקי השליחה על הזכרת שמו.

זה מתחיל עם טראומה. בנו הקטן של קצין-ימיה נהרג בתאונת-דרכים, אמו, שנהגה במכו' ניט, מתייסרת שהכל קרה באשמתה. להרגע' תה, לוקח הקצין חופשה והם יוצאים לשייט על היאכטה שלהם. בלביים הם נתקלים ביאכטה אחרת, הנראית נטושה, וממנה מגיע אליהם צעיר ממוחד, הסוען שכל חבריו מתו מהרעלת מזון. הקצין הולך לבדוק, והצעיר שהוא בעצם מסיכופאט קולנועי מצוי, גונב את היאכטה עם האשה הצעירה. הקצין יוצא בעיקבותיהם על היאכטה השנייה, ומכאן והלאה כל מה שצמוי לקרות במיקרים כאלה אכן קורה.

סם ניל - הקצין הטוב לא יובס

לחוסר-הדימיון של התסריט נוסף חוסר-ה' השראה של הבימוי, המישחק המאולץ והמוזוני של השלישייה והתרגילים הנואשים לשמור ב' כוח על מתח. הדמויות שבלוניות להחריד: הקצין הוא גיבור עשוי-ללא-חיה; רעייתו היא אשה מסורה עד כאב, והפסיכופאט הוא הת' גלמות הרשע המופרע, ואין אף על קל שבקלים שיעיב על הגדרות נחושות אלה. הסוף, אף הוא צפוי מראש א-כי אמור להיות מפתיע.